

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120207711
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120207711.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, zastúpeného TaylorWessing e/n/w/ c advokáti s. r. o., 811 03 Panenská 6, Bratislava, IČO: 35 905 832 proti žalovaným: 1/ L.. W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX, XXX C., D. D., štátny občan D. D., 2/ R.. I.. V. N., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/X, XXX XX Q., štátny občan M. P. D., zastúpenému bnt attorneys-at-law, s. r. o., Cintorínska 7, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 978, 3/ I.. I. Q., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt U. XXXXX/XX, XXX XX Q., štátny občan P. D. o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 38Cb/39/2020-1071 zo dňa 1.4.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 38Cb/39/2020-1071 zo dňa 1.4.2021 v celom rozsahu z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a výrokom II. nepriznal žalovaným 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to s odkazom na ustanovenia § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 344, § 324 ods. 1, ods. 2, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, ods. 2, § 132 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 327, § 328 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 329 ods. 1, ods. 2, § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 4.5.2020 (rozšírenou podaním doručeným dňa 1.10.2020) domáha voči žalovaným zaplata 1.088.000,- eur z titulu náhrady škody. Dňa 8.3.2021 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovaného 2/, v ktorom žalobca žiada, aby súd zriadil záložné právo na byt č. 4 - B, na 4. poschodí, vo vchode D. X, v polyfunkčnom dome so súp. č. XXXX, postavenom na pozemku s parc. č. XXXX/X, ktorý sa nachádza v obci Q. - m. č. P. L., kat. úz. P. L. a ktorý je zapísaný na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Q. - katastrálny odbor, v prospech žalobcu, a to na zabezpečenie pohľadávok žalobcu proti žalovanému 2/ uplatnených v spore. Žalobca svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovaného 2/ odôvodnil tým, že žalovaný 2/ si po odchode zo spoločnosti žalobcu nenašiel na Slovensku na jeho pomery dostatočne platenú prácu, predáva svoje nehnuteľnosti a odchádza žiť do M., pričom väčšina týchto nehnuteľností je už zaťažená záložnými právami na zabezpečenie iných záväzkov žalovaného 2/. Aj napriek nedostatočným príjmom žalovaný 2/ naďalej viedol nákladný životný štýl, ktorý sa podľa žalobcu bude snažiť udržať aj v budúcnosti. Vzhľadom na uvedené podľa žalobcu hrozí, že keď žalovaný 2/ predá nehnuteľnosti a z ich výťažku uspokojí aktuálne zabezpečené pohľadávky, ďalšie peniaze z tohto predaja minie na udržanie svojho nákladného životného štýlu a preto hrozí, že po niekoľkých rokoch, kedy budú právoplatne priznané žalované pohľadávky, nezostane žalovanému 2/

dost' peňazí na ich uspokojenie. Z uvedených dôvodov preto žalobca navrhol zriadiť záložné právo na zabezpečenie žalovaných pohľadávok k jednej z nehnuteľností žalovaného 2/ - konkrétne k jeho bytu v bytovom komplexe Bonaparte v Bratislave.

3. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom uznesení uviedol, že z predloženého návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a k nemu pripojených dôkazov zistil, že návrh žalobcu sleduje zabezpečenie pohľadávky vo výške 1.088.000,- eur s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávky na náhradu škody za porušenie povinností žalovaných 1/ až 3/ konať s náležitou starostlivosťou pri nákupe marketingových štúdií a marketingových služieb. Navrhovaným zabezpečovacím opatrením žalobca navrhuje zriadiť záložné právo len voči nehnuteľnosti žalovaného 2/, ale voči ostatným dvom žalovaným, resp. voči ich veciam, právam alebo iným majetkovým hodnotám návrh nesmeruje. Sám žalobca pritom v návrhu dôvodí, že žalovaná pohľadávka je solidárna, z čoho vyplýva, že sám žalobca potvrdzuje, že po prípadnom právoplatnom priznaní žalovanej pohľadávky a jej následnom vymáhaní cestou exekúcie môže celú škodu vymáhať od ktoréhokoľvek zo žalovaných (ak by súd zaviazal všetkých žalovaných zaplatiť žalovanú pohľadávku solidárne), teda nielen od žalovaného 2/, ale eventuálne aj od žalovaných 1/ a 3/, prípadne len od jedného z nich. V danom prípade teda podľa súdu prvej inštancie neobstojí argument, že je daná a prítomná obava, že exekúcia bude ohrozená, čím nie je splnený základný zákonný predpoklad (§ 343 ods. 1 CSP) pre vydanie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia na zriadenie záložného práva na predmetnej nehnuteľnosti žalovaného 2/. Keďže voči žalovaným 1/ a 3/ návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia nesmeruje, je zrejmé, že žalobca u týchto žalovaných nezhliadol preukázateľné dôvody na jeho vydanie, a teda sa neobáva, že na ich strane by po prípadnom priznaní žalovanej pohľadávky bola prítomná obava z možného ohrozenia exekúcie. Súd prvej inštancie ustálil, že vzhľadom na to, že v danom prípade ide o solidárny záväzok žalovaných, ktorý by mohol plniť v celej výške ktorýkoľvek z nich, nie je dôvodné zriaďovať záložné právo len na nehnuteľnosť žalovaného 2/ na zabezpečenie celej pohľadávky žalobcu, ktorú by stále mohli splniť žalovaní 1/ či 3/ (prípadne spoločne). Keďže súd prvej inštancie nezhliadol ani základnú podmienku pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia - preukázateľnú obavu, že exekúcia bude ohrozená, ďalej ani neskúmal dôvody uvádzané v návrhu žalobcu ohľadne majetkovej situácie žalovaného 2/, predaja jeho nehnuteľností, jeho nákladnom spôsobe života, atď.. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca neosvedčil dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko nie je splnená základná podmienka pre jeho nariadenie, a to obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená a preto súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP v zmysle zásady úspechu v konaní s tým, že nakoľko ide o špecifický inštitút zabezpečovacieho opatrenia, pri ktorom súd so žalovanými zatiaľ nekonal a aj zo spisu vyplýva, že žalovaným nevznikli trovy spojené s konaním o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, ktorým navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že v plnom rozsahu vyhovie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci s tým, že podľa žalobcu je správny právny názor taký, že ak má veriteľ pohľadávku voči viacerým solidárne zaviazaným dlžníkom, zabezpečovacie opatrenie na zabezpečenie tejto pohľadávky možno vydať aj len voči jednému z týchto žalovaných dlžníkov a na jeho vydanie stačí, ak len u tohto jedného žalovaného dlžníka existuje obava, že exekúcia voči nemu bude ohrozená. Svoj právny názor žalobca odôvodnil tým, že ak sú v jednom spore žalovaní viacerí solidárni dlžníci, tvoria samostatné procesné spoločenstvo (rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo 1708/2006), čo znamená, že každý zo žalovaných solidárnych dlžníkov má samostatné procesné postavenie a súd posudzuje práva povinnosti každého z nich samostatne, z čoho vyplýva, že aj návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a splnenie predpokladov na jeho vydanie treba hodnotiť iba vo vzťahu k tomu zo solidárnych dlžníkov, voči ktorému návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia smeruje. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že charakteristickým znakom solidárneho záväzku je, že veriteľ môže vymáhať celú pohľadávku od ktoréhokoľvek dlžníka samostatne, od ľubovoľných viacerých dlžníkov spoločne alebo od všetkých dlžníkov naraz, pričom táto voľba je iba na vôli veriteľa. Žalobca má za to, že právny názor súdu prvej inštancie zasahuje do tohto charakteristického znaku solidárneho záväzku, ako aj do uvedenej dispozičnej zásady v exekúcii. Súd prvej inštancie svojím právnym názorom v podstate hovorí, že napríklad aj keď sa dvaja z troch solidárne zaviazaných dlžníkov zbavujú svojho majetku, nie je to dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, lebo veriteľ môže viesť exekúciu voči tretiemu žalovanému, t.j. súd prvej inštancie svojím názorom určuje, proti ktorému zo žalovaných má žalobca

vymáhať pohľadávku v exekúcii. Zároveň žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, že na jednej strane v napadnutom uznesení uviedol, že zabezpečovacie opatrenie možno vydať iba vtedy, ak nebezpečenstvo zmarenia exekúcie hrozí bezprostredne a na strane druhej uviedol, že zabezpečovacie opatrenie možno vydať iba voči všetkým žalovaným solidárnym dlžníkom súčasne, z čoho podľa žalobcu vyplýva, že podľa súdu prvej inštancie na vydanie zabezpečovacieho opatrenia musí u každého zo žalovaných existovať bezprostredná obava, že exekúcia bude ohrozená, avšak v takom prípade by solidárni dlžníci vedeli veľmi ľahko zabrániť splneniu predpokladov na vydanie zabezpečovacieho opatrenia tým, že by sa nezbavovali majetku všetci naraz, ale by sa ho zbavovali postupne s určitým časovým odstupom. Žalobca zastáva názor, že účelom § 343 ods. 1 CSP rozhodne nie je, aby sa solidárni dlžníci mohli zbavovať svojho majetku (a tým ohrozovať exekúciu) a aby súčasne mohli dosiahnuť to, že nie sú splnené podmienky na vydanie zabezpečovacieho opatrenia.

5. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 veta druhá CSP doručil odvolanie žalobcu na vyjadrenie žalovanému 2/, ktorý sa k odvolaniu a k návrhu na vydanie uznesenia o zabezpečovacom opatrení vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 19.5.2021, v ktorom uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné, vecne správne a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Žalovaný 2/ má za to, že žalobcom prezentovaný právny názor ohľadom charakteru procesného spoločenstva je pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho (neodkladného) opatrenia bez akéhokolvek právneho významu, pretože pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho (neodkladného) opatrenia súd skúma výlučne splnenie zákonných predpokladov, ku ktorým charakter procesného spoločenstva na strane žalovaných nepatrí. Inak povedané, súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyhovел preto, že nebolo podané voči všetkým trom žalovaným zároveň, ale preto, že v danom prípade za daných okolností nezhliadol žalobcom tvrdenú obavu z ohrozenia potenciálnej exekúcie. S uvedeným úzko súvisí aj druhý a tretí argument prezentovaný žalobcom v odvolaní, a to, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením fakticky zmaril žalobcovi možnosť vybrať si svojho solidárneho dlžníka, čo žalovaný 2/ považuje taktiež za nesprávne, pretože súd prvej inštancie napadnutým uznesením nijako nezabránil žalobcovi vybrať si svojho dlžníka (žalobca môže stále disponovať so žalobou, ako aj s prípadným návrhom na vykonanie exekúcie podľa svojej ľubovôle), ale len povedal, že domnelú pohľadávku bude stále možné vymáhať aj od ďalších solidárnych dlžníkov, ktorí obaja taktiež dlhodobo pôsobili vo vrcholovej funkcii členov predstavenstva žalobcu, s ktorou boli spojené nadštandardné príjmy, a teda za danej situácie záveru o existencii obavy z ohrozenia exekúcie nemožno prisvedčiť. V ďalšej časti predmetného vyjadrenia sa žalovaný 2/ zaoberal opisom osobných a majetkových pomerov žalovaného 2/, a to tak vo vzťahu k úmyslu žalovaného 2/ predať vlastnené nehnuteľnosti, ako aj vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o nákladnom spôsobe života žalovaného 2/. Žalovaný 2/ tiež uviedol, že aj v prípade, ak by záver súdu prvej inštancie ohľadom neexistencie základného predpokladu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyslovený v napadnutom uznesení nebol správny, ani v takom prípade by nebolo možné predmetnému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť z dôvodu, že žalobca jednak neosvedčil danosť žalobou uplatňovaného hmotnoprávneho nároku (práva) a jednak nie sú splnené ďalšie predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré sa v zmysle ustálenej súdnej judikatúry vyžadujú a medzi ktoré okrem iného patrí aj dodržanie princípov efektivity a proporcionality. Žalovaný 2/ považuje žalobou uplatnené nároky za neopodstatnené, keďže odmieta, že by sa bol dopustil niektorého z porušení uvádzaných v žalobe a považuje ich zo strany žalobcu za účelové v snahe vyhnúť sa plneniu už existujúcich, ako aj budúcich nárokov žalovaného 2/ voči žalobcovi, ktoré si žalovaný 2/ už čiastočne od žalobcu uplatňuje aj súdnou cestou (napr. v konaní na OS BA II sp. zn. 22Cb/175/2020 alebo v konaní na OS BA III sp. zn. 19Cpr/20/2020) a ktoré v súhrne predstavujú sumu prevyšujúcu 4,5 milióna eur. Rovnako podľa žalovaného 2/ neobstojí argument žalobcu, že predajom bytu nachádzajúceho sa v komplexe Bonaparte na D. ulici v Q. by sa ohrozila potenciálna exekúcia, nakoľko zo zverejneného inzerátu na realitnom portáli je zrejmé, že žalovaný 2/ spolu s manželkou ponúkajú uvedenú nehnuteľnosť na predaj za odplatu - ekvivalentné protiplnenie - ktorou je cena takmer 4-násobne prevyšujúca žalobou uplatňovanú pohľadávku (pričom opätovne treba zdôrazniť, že žalovaný 2/ má byť len jedným z troch solidárnych dlžníkov), a teda ak by aj k predaju došlo, čo je okrem iného podmienené aj súhlasom samotného žalobcu, majetková sféra žalovaného 2/ by sa tým nijako nezmenšila. V ďalšej časti vyjadrenia sa žalovaný 2/ vyjadril ku skutočnostiam týkajúcim sa žalobcom v žalobe tvrdených porušení povinností, od ktorých žalobca odvíja žalobou uplatňované nároky a následne uviedol, že ak by aj žalobca osvedčil existenciu nároku, ako aj existenciu obavy ohrozenia budúcej exekúcie (čo v danom prípade podľa žalovaného 2/ splnené nie je), v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe je ďalej potrebné, aby boli kumulatívne

splnené aj nasledovné predpoklady nariadenia zabezpečovacieho (neodkladného) opatrenia, a to: zabezpečovacím opatrením možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa strana domáha (princíp efektívnosti); právne účinky zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality); navrhovaným zabezpečovacím opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav. Podľa žalovaného 2/ by v danom prípade nariadenie zabezpečovacieho opatrenia prinajmenšom nebolo v súlade s princípom efektívnosti, ako aj s princípom proporcionality a na strane žalovaného 2/ by vznikla neprímeraná ujma. S poukazom na uvedené má žalovaný 2/ za to, že okrem neosvedčenia existencie obavy z ohrozenia exekúcie, v danom prípade žalobca v návrhu neosvedčil ani ďalšie predpoklady, ktoré v zmysle právnej teórie a praxe pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musia byť splnené a z toho dôvodu žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného 2/ zo dňa 19.5.2021 vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 14.6.2021, v ktorom zotrval na podstatnej časti svojej odvolacej argumentácie a uviedol, že ak sa žalobca môže domáhať plnenia od žalovaného 2/, je oprávnený domáhať sa aj zabezpečenia tohto plnenia na náklade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaný 2/ ponúka na predaj obe nehnuteľnosti a tvrdí, že jeho úmyslom je predáť iba jednu nehnuteľnosť a v druhej trvalo bývať, avšak toto tvrdenie žalovaný 2/ nijakým spôsobom nepreukázal ani neosvedčil, pričom je bezpredmetné, s akým úmyslom žalovaný 2/ nehnuteľnosti predáva. Skutočnosť, že žalovaný 2/ svoje nehnuteľnosti ponúka za trhové ceny, nie je zárukou, že za tieto ceny budú aj predané. Medzi žalobcom a žalovaným 2/ je v súčasnosti vedených viacero súdnych sporov a v tejto súvislosti žalobca poukázal aj na spor vedený na OS BA III pod sp. zn. 24Cpr/23/2020, predmetom ktorého je vrátenie pohyblivých zložiek odmien v rokoch 2017 až 2019 s tým, že žalobca si bude voči žalovanému 2/ uplatňovať súdnou cestou aj ďalšie nároky na náhradu škody spôsobenej porušením jeho zmluvných a zákonných povinností, najmä pri zavádzaní zmien v províznom systéme PSS v roku 2017 a 2019, ako aj pri účelovom nákupe predražených a/alebo nepotrebných marketingových služieb v mene PSS. Podľa žalobcu skutočnosť, že si žalovaný 2/ voči žalobcovi uplatňuje peňažné nároky v iných súdnych konaniach, neznamená, že neexistuje obava z ohrozenia exekúcie pohľadávky žalobcu, ktorú si uplatňuje v predmetnej veci voči žalovanému 2/. Žalobca má za to, že osvedčil, že žalovaný 2/ predáva svoje nehnuteľnosti, čo môže viesť k sťaženiu budúcej exekúcie. Podľa názoru žalobcu žalovaný 2/ spotreboval svoju finančnú rezervu na kúpu nehnuteľností v polyfunkčnom dome Bonaparte na D. ulici, na následnú nákladnú rekonštrukciu predmetného bytu a na udržanie jeho životného štandardu po odchode z PSS (vrátane splácania jeho úverových záväzkov) a preto skutočnosť, že žalovaný 2/ podľa svojho vyjadrenia po odchode z PSS nepokračoval v dozariadovaní bytu v polyfunkčnom dome Bonaparte, nie je dôkazom toho, že svoje výdavky obmedzil na nevyhnutné minimum, ale skôr dôkazom toho, že nemal dostatok zdrojov na dokončenie rekonštrukcie a toho, že sa výpadok príjmov od žalobcu chystá kompenzovať predajom nehnuteľností. Žalobca tiež uviedol, že má za to, že svoj nárok osvedčil, pričom žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že pri obstarávaní predmetných štúdií a (fiktívnych) marketingových služieb konal so zákonom vyžadovanou náležitou starostlivosťou. Vo vzťahu k princípu efektívnosti žalobca uviedol, že v prípade, ak žalovaný 2/ nebude disponovať nehnuteľnosťami, ale peňažnými prostriedkami ako výťažkom z predaja nehnuteľností, bude pre žalobcu oveľa náročnejšie dopracovať sa k zabezpečeniu svojej pohľadávky, keďže s peňažnými prostriedkami sa dá jednoducho disponovať (napr. previesť z účtu na účet). V súvislosti s princípom proporcionality žalobca uviedol, že nežiada nariadiť neodkladné opatrenie za účelom, aby žalovaný 2/ nemohol s nehnuteľnosťou nakladať a rovnako nežiada vydať zabezpečovacie opatrenie vo vzťahu k obom nehnuteľnostiam žalovaného 2/, ale iba vo vzťahu k jednej nehnuteľnosti. Princíp proporcionality sa zároveň prejavuje v tom, že zabezpečovacie opatrenie (na rozdiel od neodkladného opatrenia) nebráni dlžníkovi s vecou nakladať, v nadväznosti na čo žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4ObdoG/1/2017 zo dňa 23.3.2018.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolaním žalobcu dotknuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

10. Podľa § 343 ods. 3 CSP výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

11. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

17. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

18. Podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

19. Podľa § 439 Občianskeho zákonníka kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

20. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

22. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého uznesenia a s obsahom odvolania žalobcu, ako aj s obsahom následných vyjadrení strán sporu odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti odvolania žalobcu, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci v nadväznosti na záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého ide v danom prípade o solidárny záväzok žalovaných, ktorý by mohol plniť v celej výške ktorýkoľvek z nich a preto nie je dôvodné zriaďovať záložné právo len na nehnuteľnosť žalovaného 2/ na zabezpečenie celej pohľadávky žalobcu, ktorú by stále mohli splniť žalovaní 1/ či 3/ (prípadne spoločne). V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že napriek tomu, že žalobca sa žalobou domáha proti trom žalovaným uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne

plniť peňažný záväzok voči žalobcovi z titulu náhrady škody, ide na strane žalovaných v danom prípade o samostatné procesné spoločenstvo v zmysle § 76 CSP, čo je dané povahou predmetu sporu vyplývajúcou z hmotného práva, pričom ide o spor, v ktorom koná každý zo žalovaných sám za seba, a to s poukazom na vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (obdobne rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo 1708/2006 a sp. zn. 33Cdo 4262/2008). Odvolací súd naproti tomu konštatuje pre daný prípad irelevantnosť argumentácie žalovaného 2/ vo vyjadrení zo dňa 19.5.2021, podľa ktorej je posudzovanie charakteru procesného spoločenstva pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho (neodkladného) opatrenia bez akéhokoľvek právneho významu. Z napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal pri ustálení svojho záveru o nedostatočnom osvedčení obavy z ohrozenia exekúcie práve zo skutočnosti týkajúcej sa solidárnosti dlžníkov na strane žalovaného, pričom sa nezaoberal žiadnymi ďalšími skutkovými a právnymi skutočnosťami podstatnými pre posúdenie naplnenia zákonných predpokladov pre vydanie uznesenia o zabezpečovacom opatrení, čo jednoznačne vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia. Odvolací súd sa nestotožňuje s konštatáciou súdu prvej inštancie (predstavujúcou základnú premisu, z ktorej súd prvej inštancie vychádzal pri ustálení svojho záveru vedúceho k zamietnutiu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia), podľa ktorej obava z ohrozenia exekúcie nie je v danom prípade daná v dôsledku skutočnosti, že po prípadnom právoplatnom priznaní žalovanej pohľadávky a jej následnom vymáhaní cestou exekúcie môže žalobca celú škodu vymáhať od ktoréhokoľvek zo žalovaných, čím nie je splnený základný zákonný predpoklad v zmysle § 343 ods. 1 CSP. Rovnako ako žalobca v súlade s príslušnou právnou úpravou môže svoju pohľadávku vymáhať od ktoréhokoľvek zo solidárnych dlžníkov, môže sa tiež domáhať zabezpečenia svojej pohľadávky sudcovským záložným právom zriadeným zabezpečovacím opatrením buď voči všetkým žalovaným spoločne alebo len voči niektorému, resp. voči niektorým z nich. V prípade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podaného len proti jednému zo solidárnych dlžníkov na strane žalovaného, musí súd posudzovať splnenie kumulatívnych zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP len a výlučne vo vzťahu k tomu zo žalovaných, voči ktorému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smeruje, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod, aby sa konajúci súd v takomto prípade zaoberal otázkou, či by prípadnú exekúciu v budúcnosti bolo možné úspešne viesť voči ostatným solidárnym dlžníkom na strane žalovaného, prípadne aby zamietnutie návrhu súd odôvodnil samotnou existenciou ďalších subjektov na strane žalovaného, ako tomu bolo v tomto prípade. Zároveň je potrebné zo strany odvolacieho súdu uviesť, že obava z ohrozenia exekúcie, predstavujúca jednu z kumulatívnych zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP, nemôže byť založená len na tvrdeniach predstavujúcich subjektívne vnímanie navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, keďže ide o kategóriu, ktorá musí byť do najvyššej možnej miery objektivizovaná osvedčenými skutočnosťami. Obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne, a to zo strany subjektu, proti ktorému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smeruje.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že zjavná nesprávnosť základnej myšlienkovvej úvahy súdu prvej inštancie, vedúcej k rozhodnutiu obsiahnutému vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, v dôsledku ktorej súd prvej inštancie nevykonal ani len základné posúdenie osvedčenia rozhodných skutočností podstatných pre ustálenie záveru o skutkovej a právnej opodstatnenosti alebo neopodstatnenosti predmetného návrhu žalobcu na vydanie uznesenia o zabezpečovacom opatrení, zakladá dôvodnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP v spojení s § 391 CSP v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že jeho úlohou bude opätovne sa dôsledne zaoberať predmetným návrhom žalobcu na zriadenie záložného práva vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení vo vzťahu k žalovanému 2/, t.j. v rámci rozhodovania vo vzťahu k žalovanému 2/ dôsledne posúdiť skutočnosti týkajúce sa jednak splnenia všetkých zákonných podmienok vyžadovaných pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a vyplývajúcich z vyššie citovaných ustanovení CSP, ako aj posúdiť skutočnosti týkajúce sa veci, ktorá má byť predmetom žalobcom navrhovaného zriadenia záložného práva (právny režim veci a určitosť jej označenia zodpovedajúceho stavu v čase rozhodovania, t.j. spôsobilosť označenej veci byť predmetom záložného práva). Svoje nové rozhodnutie o predmetnom procesnom návrhu žalobcu je súd prvej inštancie povinný náležitým a presvedčivým spôsobom odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 234 ods. 2 CSP.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd nerozhodoval, pretože rozhodnutie o odvolaní proti predmetnému uzneseniu prvoinštančného súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP a contrario).

25. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).